

© Copyright for Polish edition by Bartosz Goździeniak

Data: 10.10.2013

Tytuł: Present Perfect Simple

Autor: Bartosz Goździeniak

e-mail: bgozdzieniak@gmail.com

Darmowy artykuł, opublikowany na:

www.fluent.com.pl

Niniejszy artykuł może być kopiowany oraz dowolnie rozprowadzany tylko i wyłącznie w formie dostarczonej przez Autora oraz pod warunkiem podania informacji o jego źródle. Jakikolwiek zmiany w zawartości artykułu są zabronione bez pisemnej zgody Autora. Odsprzedaż artykułu zabroniona.

Dystrybucja w internecie:

<http://www.fluent.com.pl/index.php/artykuly>

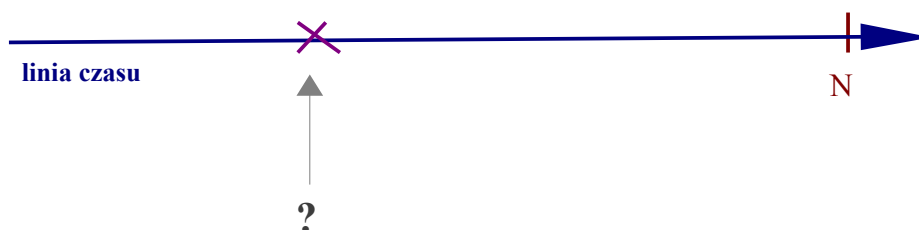
Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

Present Perfect Simple

W wielu publikacjach dotyczących gramatyki języka angielskiego możemy przeczytać, że czasu tego używamy dla czynności, które wydarzyły się w przeszłości, a ich skutki są w teraźniejszości lub czynności te (wykonane w przeszłości) są wciąż prawdziwe w teraźniejszości. Jest to oczywiście definicja prawidłowa, ale z własnych obserwacji wywnioskowałem, że większość uczących się nie rozumie, o co tak naprawdę chodzi. Wynika to z bardzo prostego faktu - w języku polskim nie ma takiego czasu gramatycznego, więc naturalnie rzecz biorąc nie jesteśmy w stanie myśleć w kategoriach czasu Present Perfect Simple. W celu ominięcia tych trudności proponuję skoncentrować się na najprostszej i zarazem najbardziej podstawowej definicji użycia tego czasu gramatycznego.

Czas Present Perfect Simple używany jest do mówienia o czynnościach wykonanych w przeszłości, których czas wykonania nie jest znany. Innymi słowy, *co* zostało wykonane jest ważniejsze od *kiedy*. Nadmienię, że w języku angielskim czas określający moment wydarzenia się czynności rozumiany jest inaczej niż w języku polskim (ale o tym później). Poniżej znajduje się schematyczne przedstawienie użycia czasu Present Perfect Simple:

W jakich sytuacjach będziemy posługiwali się tym czasem gramatycznym? Wymienię trzy przykładowe zdarzenia:

1. Dziecko wraca ze szkoły do domu. Matka go wita i chce dowiedzieć się, czy dziecko jest głodne. Załóżmy, że spośród wielu możliwości wybierze pytanie „*Czy coś jadłeś?*”. Pytanie to zada w czasie Present Perfect Simple: *'Have you eaten anything?'* Kobieta nie jest zainteresowana tym, *kiedy* jej dziecko spożywało pokarm, ale czy *w ogóle*. Wyraźnie widać, że czynność ważniejsza jest niż czas jej wykonania.
2. Rozmawiamy ze znajomym o naszych wakacjach. Dzielimy się szczegółami podróży, ciekawymi zdarzeniami, śmiesznymi przypadkami. W pewnym momencie chcemy zapytać,

czy nasz kolega również miał okazję zwiedzić te miejsca, w które my się udaliśmy. Ponownie, jest wiele sposobów na wyciągnięcie tej informacji, jednym z nich jest pytanie: „*Czy kiedykolwiek byłeś w Chinach?*” Czas, *kiedy* nasz znajomy odwiedził ten kraj jest dla nas nieistotny, ważne, *czy* daną czynność wykonał. Dlatego, po angielsku, zapytamy: '*Have you ever been to China?*'

3. Nasz sąsiad ma bardzo agresywnego psa, który bez przerwy szczeka, atakuje ludzi, jest szczególnie niebezpieczny dla dzieci. Chcemy z porozmawiać z właścicielem i powiedzieć mu, że mamy już dosyć czworonoga. Nie jest istotne, *kiedy* ten pies podział nam na nerwy, ale *że* to uczynił. Dlatego, rozmowę z naszym sąsiadem, po angielsku, moglibyśmy zacząć od, na przykład, takiego zdania: '*I have had it with your dog!*'

Jak widać na powyższych przykładach, pamiętając prostą zasadę, że czasu Present Perfect Simple używamy wtedy, gdy mówimy o czynności wykonanej w przeszłości a czas jej wykonania jest albo nieznany, albo nieistotny, możemy łatwo i przyjemnie nauczyć się odpowiednio rozumować, tak, żeby jego użycie nie przysparzała nam zbyt wielkich trudności. Oczywiście, sytuacji podobnych do tych wymienionych jest niezliczona ilość. Poszukanie lub wymyślenie nowych pozostawiam już w geście czytelników.

Przejdźmy zatem do konstrukcji czasownika w czasie Present Perfect Simple. Składa się on z dwóch członów: czasownika *have* oraz imiesłowu przeszłego (*Past Participle*). Proszę zapoznać się z poniższym zestawieniem:

have

→ *I, you, we, they have*

→ *he, she, it has*

- w tym członie decydujemy o tym, czy zdanie jest twierdzące, przeczące, czy pytające

Past Participle

→ *czasowniki regularne, np.*

danced, liked, worked

→ *czasowniki nieregularne, np.*

been, sang, won

- w tym członie decydujemy o czynności wykonywanej

Jak widać powyżej, jedynym zmiennym członem czasownika w czasie gramatycznym Present Perfect Simple jest czasownik *have*. Zmienia się on ze względu na rodzaj zdania (twierdzące, przeczące, pytające) oraz wykonawcę czynności (w 3. osobie liczby pojedynczej przyjmuje formę *has*). Drugi człon, czyli imiesłów przeszły, jest zawsze taki sam, bez znaczenia jest dla niego rodzaj zdania czy wykonawca czynności. Oto przykłady zdań:

Czasownik regularny work:

(+) *I have worked.*

(-) *I haven't worked.*

(?) *Have you worked?*

~ *Yes, I have.*

~ *No, I haven't.*

Czasownik nieregularny eat:

(+) *She has eaten.*

(-) *She hasn't eaten.*

(?) *Has she eaten?*

~ *Yes, she has.*

~ *No, she hasn't.*

Osobiście uważam, iż czas gramatyczny Present Perfect Simple jest kwintesencją gramatyki języka angielskiego. Kto zrozumie zasady jego użycia oraz dobrze zapamięta konstrukcję czasownika, ten nie powinien mieć już żadnych większych problemów z nauką. Nie jest to zadanie proste, ale wykonalne. Na początek proponuję poczytać teksty po angielsku (książki, artykuły w prasie itd. itp.) oraz poszukać tego czasu gramatycznego i zastanowić się, dlaczego został użyty w danym kontekście i zdaniu.